

הזכרון, שכתבו (מלאכיו) ויבחר ספר זכרון לפניו. לפניו, מושום שספר זכרון כתוב בקשר אחד. אותן ארבעה גלגולים הם נסעים על שנים עשר עמודים. אלו הארבעה: אהניא"ל. קדומייא"ל (קדומייא מלכיאל) יאהדוניה"י, יהدونיה". שפתחות שם יהدونיה".

הקדוש בידיהם.

ואלו הארבעה הם כללים בסוד האותיות ארנני", שנדפסו"ן בעל המרכבות משפטם בהם. ארבע האותיות הללו פורחות באיר, שאותו אויר פולול באותיות השם הקדוש יהונה - י"ה א' וא"ו ה"א. ואותו האיר כולל אותם, ה"א. ונכלו אלה באלה, ונכלו הארבעה נוטלים אותם בסוד אותו הבקזק.

ואלו הארבעה נכensis בארכעה, אלו באלו, שכתבו (שםתו לו) מקבילה הלאאת אחת על אחת. והרי בארכנו, בסוד הוא להככל אלה באלה ולשלב אלה באלה בסוד אותו הרוח שכלל שם זה בשם הקדוש. שכלל שם זה בשם זה.

ונבל מתנהגים בהיכל מה נסעים באומה הרוח בסוד השם הקדוש השולט על הכל. בהיכל הנה הוא יאהדוניה", פל של שני שמות, מתוך שהוא רוח ברות. וכששים זה, שכלל בסוד של רוח ברות, וכלול זה בזנה, מאיר זה בזנה, אמי הפל מאיר, וועלה החור וירד פאור השם בתוך המים, ובארנו.

ואו (פאר) נסעת הרוח זו, הפל נסעים בשכילה, שכתבו (חווקאל א) אל אשר היה שמה הרוח לילכת ילכו לא ישבו בלבطن. וכשרוח זו מאירה בשם זה, אמי נכensis כלם זה בזנה ונקשרים כלם כאחד לעלות למעלה בסוד השם הקדוש הנה.

לפניו. לפניו, בגין דספר זכרון כתוב בקשרו"ר
חדר.

אין ארבע גלגולין, אין נטליין על תריסר סמכין. אלין ד', אהניא"ל. קדומייא"ל (ס"א קומאי"א מלכיאל) יאהדוניה"י, יהدونיה". כי

מפתחן דשם קדישא בידיהו.

אלין ארבע איןון קלילין (דף רמו ע"ב) ברא רתיכין משפטמש בהו. אלין ארבע אהונן פרחין באוירא, דההוא אוירא כליל באתונן דשם קדישא, יהו"ה, י"ה א' וא"ו ה"א. וההוא אוירא כליל לוז, ואתכלילו אלין באLIN. ואلين ד' נטליין לוז, ברא דההוא בזק. ואלון ד' עאלין בד', אלין באLIN, דכתיב, (שמות לו) מקבילות הלואות אחת אל אחת. וזה אוקימנא, ורא איהו לאתכלילו אלין באLIN, ולשלבא אלין באLIN, ברא דההוא רוחא דכליל ברא קדישא. דכליל שמא דא בשמא דא.

יבלא בהאי היכלא מנהגאי, ונטלי ביהוא רוחא, ברא דשם קדישא דשליט על פלא. בהאי היכלא איהו יאהדוניה", כללא דתרין שמן, מגו דאייה רוחא ברוחא. וככל שמא דא, דכליל ברא רוחא ברוחא, וככליל דא בדא. נהיר דא בדא, בדין נהיר כללא, וסלקא נהיר ונהתקא, בנהורא דשם שא גו מיא ואוקימנא.

יבדין (כ) hei רוחא נטלי, כלא נטליין בגיניה, דכתיב, (חווקאל א) אל אשר היה שמה הרוח לילכת ילכו לא ישבו בלבطن. וככל רוחא דא נהיר בשמא דא, בדין עאלין כלחו דא ברא, ואתקשרו כלחו בחרא, לסלקא לעילא,
ברא דשם דא קדישא.